

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Exempla, In Septem Capitalivm Vitiorm Detestationem,
Per Qvadragesimam, An. 1646. narrata**

Stengel, Georg

Ingolstadij, 1649

§. 6. Alfonsi exemplo causæ bellorum & calamitatum ostensæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49161](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49161)

secutiones. reperit enim plurimas funestas novitates. Reperit defunctum Ferdinandum primogenitum: reges, Granatæ, & Bellarmini, in armis: cæsos Santium Infantem Aragoniæ, & Archiepiscopum Toletanum: Wandaliæ & Bæticæ magnis cladibus affectas. Denique asserunt, Santium Alfonsum, suum patrem, ex Imperio venientem ad regni gubernationem non admisisse. Ita odibilis, coram Deo est, & hominibus superbia. Et sedes Ducum superbiorum destruxit Deus.

Eccli. 10.

7.

Eccli. 10.

17.

VI.

ALFONSI

EXEMPLO

CAUSSAE

BELLORVM

ET CALA-

MITATVM

OSTENSÆ.

Roder.

Sant. lib.

4. c. 3.

E quibus Rodericus Santius, episcopali zelo, Reges, Principesq; ciuitatum & regnorum jura mutantes, & vertice sidera ferire volentes causam primariam bellorum calamitatũque esse clamat; dum enim sana consilia non audiunt; dum quisque, *quæ sua sunt, non quæ IESV Christi, quærunt;* dum se solos sapere, dum sua omnia iusta, aliorum iniqua esse arbitrantur; dum parasitis & istius aulicis vendentibus delectantur, & adulatoribus vtramque aurem, doctis probatisque viris neutram præbent, dum de alijs omnibus temerè suspicantur, acerbè iudicant, sinistrè loquuntur; dum se non supra humana duntaxat, sed etiam diuina efferrunt; vel ut gigantes Pelion Ossæ imponentes,

tes,

tes, aut turrim Babel ædificantes, deiici de gradu merentur. Et quia magni (vt magnæ arbores è monte cadentes) multa secum trahunt, ideò populis quoque inducunt calamitatem. *Luxit, & defluxit terra*, ait Dominus, *& infirmata est, defluxit orbis: infirmata est altitudo populi terræ. Et terra infecta est ab habitatoribus suis, quia transgressi sunt leges, mutauerunt ius, dissipauerunt fœdus sempiternũ. Propter hoc maledictio vorabit terram. Vt scui quidam venti in tranquillum mare delati totum ab imo subruunt*, ait S. Chrysoſtomus, *vt & arena cum undis misceatur, sic ambitio & turpis questus animam subeuntes omnia subuertunt.* Duo sæpe dũces, quibus nequaquam sunt Zopyri talenta, tamen æmulatione honoris, hosti potiùs, quàm æmulo victoriam relinquunt. Nec æmulum tantùm deserunt, & sub cultro relinquunt, sed, ne alter insigni pugná emergat, etiam totos exercitus, totas prouincias sinunt periclitari. Tanti est ambitio; vel falsa fama sanguine emitur mille innocentium. An Deus non irascatur? an bella non suscitetur? an non habeat causam pacis differendæ? Molestissima nobis sunt bella, quia ærumnis ærumnas cumulant, & postquam adeò diu durarunt, finem non videntur

Isa. 14: 40

S. Chryſ.
hom. 43.
ad pop.
Antioch.

dentur habitura. Hinc pacem optamus, hinc nulli ferè vbique sunt, nisi de milite, de castris, de prælijs, de nouis bellicis sermones. Hinc ignarum vulgus libenter audit, si Principes, si Reges, si Imperator calumniosissimis conuitijs quotidie traducatur; quasi isti ita rem gerant, vt eorum vecordia, ignauia, discordijs, & superbijs omnis temporis nostri calamitas sit attribuenda. ô linguæ! ô cæci iudices! ô impudens audacia! Esto in his videat diuinus oculus, quod puniat; esto non omnes aulæ sint sanctæ; esto in quibusdam dormiat iustitia; vigilet ambitio; inuidia regnet; multa fiant, quæ fieri non deberent; num id ad futores in taberna, ad sartores in caupona, ad laniones in macello pertinet iudicare? Quid sutor ultra crepidam, sartor ultra acum, mendicus ultra peram sapit? Quid textor, in hypogæo suo, potest de arcanis regis Gallia, Hispania, Imperatoris censere? Magnum habet discrimen fæx & rex. Ad talem proinde meritò ait Christus: *Medice, Luc. 4. 23. cura te ipsum.* Et illud: *Quid vides festucam, Matth. 7. in oculo fratris tui: & trabem in oculo tuo non vides?* Si Principes rem rectè non gerunt (vt tu putas) fortè tu in caussa es. Audi Ierem. 4. 5 *remiam, Annunciate in Iuda, & in Ierusalem auditum*

auditum facite: loquimini, & canite tuba, in terra: clamate fortiter, & dicite: Congregamini, & ingrediamur ciuitates munitas, leuate signum in Sion. Confortamini, nolite stare, quia malum ego adducam ab Aquilone, è Suecia, & contritionem magnam. Ascendit leo de cubili suo, & prado gentium se leuauit: egressus est, de loco suo, ut ponat terram tuam in solitudinem: ciuitates tuæ vastabuntur, remanentes absque habitatore. Super hoc accingite vos cilicijs, plangite, & ululate: quia non est auersa ira furoris Domini a nobis. Et erit in die illa, dicit Dominus: Peribit cor regis, & cor principum: & obstupescunt sacerdotes, & Propheta consternabuntur. Propter superbiam itaque & impœnitentiam populi Deus cor regis, & cor principum finit perire. Quanquam & hi ipsi sæpe innocentes, nocentùm audacissimis iudicijs, linguis, calumnijs appetantur, ut tantò maior sit eorum patientia, quantò ipsi maiores, qui cùm nôrint suos Momos, & Carpos, eosque, velut impudentes muscas, aut humi repentes vermiculos, obterere vno digito pedis possent, tamen dissimulant, ac leonis instar contemnentis catellorum latratus, surda aure prætereunt.

In propriũ igitur sinum inspice tu, ô quis-

B 3

quis

VII.